

[Chr. Thomsen.]

klare en bedre afsætning af disse træsorter fremover.

Ændringsforslaget betyder ingen udgift for staten; det giver en længere garantiperiode, men uden rentelettelse ud over det normale. Jeg kan på hele udvalgets vegne anbefale ændringsforslaget.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne takke udvalget for tilslutningen til det stillede ændringsforslag. Jeg har fundet det rimeligt med den udvidelse, som ændringsforslaget indebærer, og kan være helt enig i de betragtninger, som hr. Chr. Thomsen gjorde gældende. Der er jo tale om et videre sigte, og kan man kombinere afsætningen af det træ, der nu er faldet, med en bedre udnyttelse fremover, tror jeg, det tjener alle parter interesse. Derfor er jeg glad for, at udvalget har accepteret ændringsforslaget og så hurtigt gjort lovforslaget færdigt.

I anledning af et ved en tidligere lejlighed af hr. Johan Philipsen rejst spørgsmål om hugststoppet i statens skove vil jeg bekræfte, at dette hugststop er gennemført i det omfang, det overhovedet er muligt, og vil blive opretholdt; dette vil i forbindelse med lovforslaget og specielt det nye ændringsforslag i vidt omfang kunne løse de problemer, der er opstået ved stormkatastrofen.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Chr. Thomsen: Jeg skal ganske kort sige, at hele udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 131 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af de til den internationale kornordning 1967 knyttede konventioner om henholdsvis hvedehandel og fødevarerhjælp.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg A. sp. 1865, fremsættelsen i tidenden sp. 1084).

Sagen sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: Danmark har jo som landbrugsland stor interesse i alle internationale hjælpeprogrammer. Vi har her et område, hvor vi har mulighed for virkelig at deltage, og det gør vi da også med relativt store beløb. Det er i øvrigt et område, hvor vi ret hurtigt, hvis man ønskede det, kunne øge hjælpen, hvis andre lande ville være med. Vi har i alle disse sager, bortset fra de erhvervs-mæssige interesser, selvfølgelig også en naturlig humanitær interesse.

Dette forslag til folketingsbeslutning omhandler imidlertid kun hvedehandel i en vis sammenhæng med fødevarerhjælp. Her er vor interesse ikke særlig stor. Vi har, som det også fremgår af bemærkningerne, kun en meget beskedent import og eksport af hvede. Men selv om vi nu kun importerer meget små mængder af hvede, er jeg alligevel glad for, at man bevarer muligheden for frit at kunne købe en del af vort behov fra lande, der ikke for tiden eksporterer til Danmark. Det er en situation, der muligvis kan opstå senere, at andre lande i deres handelsaftaler ønsker at få lov til at sælge hvede til Danmark.

Hvad enten vi vælger at levere de 27.000 t hvede, som vi forpligter os til over 3 år, eller vi betaler ved et kontant bidrag, vil det koste penge. Jeg finder det naturligt, at Danmark deltager, ikke alene af humanitære grunde, men også for at give et godt eksempel fra et fødevarerproducerende land. Det er helt naturligt, at vi godkender forslaget, for det, vi diskuterer her i dag, er et led i Kennedyrundens forhandlinger om fødevarerproblemerne, og det må i virkeligheden

[Chr. Thomsen.]

ses ikke alene som en hjælp til de underudviklede lande, men altså også som et led i denne Kennedyrunde.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Bøgholm: Konventionerne om internationale hvedehandel og fødevarerhjælp er sammenkædet i det forslag til beslutning, der her er fremsat for det høje ting. Hvedekonventionen er en fortsættelse af den internationale hvedeaftale af 1962, der igen bygger på tidligere aftaler. Danmark har siden 1959 ikke været deltager i en international hvedeaftale, men den foreliggende konvention må ses som en direkte fortsættelse af Kennedyrunden, og en dansk deltagelse er derfor både naturlig og rimelig. Dertil kommer yderligere, at prisfastsættelsen er af betydning for størrelsen af fællesmarkedets fastsættelse af importafgifter for svinekød, æg og fjerkræ.

På min gruppes vegne kan jeg give tilsagn om velvillig behandling. Vi nærer fra vor side ikke noget ønske om udvalgsbehandling; men udtales der ønske herom fra anden side, er det klart, at vi er rede til at gå med.

Når det gælder den anden del af forslaget til folketingsbeslutning, kan jeg på samme måde give tilslutning. Her drejer det sig om et område, der er af den allerstørste betydning. Det drejer sig om at være med til at gribe ind i forholdene i en verden, hvor nogle sulter og andre lever i overflod. Danmarks deltagelse har her været relativt stor, idet vi står lige efter USA og Canada som deltagerlande i denne form for hjælp.

Også her kan jeg give tilsagn om mit partis støtte, og heller ikke her nærer vi ønske om nogen behandling i udvalg.

Per Federspiel: Også jeg kan på mit partis vegne give tilsagn om tilslutning til det fremsatte forslag, både til konventionen om hvedehandel og konventionen om fødevarerhjælp. Jeg skal i og for sig ikke gentage de fuldstændig rigtige ting, der er sagt af mine forgængere, men skal indskrænke mig til at anbefale forslaget. Vi har heller ikke noget ønske om udvalgsbehandling, da sagen jo i realiteten ikke kan ændres.

Svend Haugaard: Det er rigtigt, at når det gælder internationale konventioner, må man enten tage dem i deres helhed eller afvise dem. Forsøg på rettelser i de enkelte artikler vil i hvert tilfælde være temmelig ørkesløse.

Forslaget her er en blanding af forretning og godgørenhed, som ofte er både nødvendig og praktisk. Der er tale om at lette hvedehandelen og sikre både import- og afsætningslande rimelige priser, og der er tale om et hvedehjælpeprogram, som synes særdeles nødvendigt. Med vor ringe import af hvede har det ikke den større handelspolitiske interesse for os. Men det har hvedehjælpeprogrammet, det gode formål ønsker vi at fremme. Hjælpen vil komme til at koste os årlig 13 mill. kr. i en 3-årig periode; men det er et godt formål, som vi helt kan tilslutte os.

Fordelen for os ligger i øvrigt på et andet område; det er nemlig et led i Kennedyrundens aftale, som vi får andre fordele af, og som i øvrigt er en rigtig støtte til et forsøg på fremme af samhandelen mellem de 18 lande.

Da folketinget i november 1967 har givet sin tilslutning til undertegnelsen, er selve ratifikationen en ganske naturlig følge heraf, og det radikale venstre kan anbefale begge dele af konventionen og ønsker i øvrigt heller ikke et udvalgsarbejde.

Poul Dam: Man kan nok være lidt bekymret over, at disse folketingsbeslutninger angående ratifikation af indgåede konventioner i så høj grad betragtes som selvfølgeheder. Det kan ikke være det, der var meningen, da man i sin tid i grundloven fastsatte, at folketingets samtykke udkrævedes.

Den foreliggende sag er, som det er sagt flere gange, sammenhængende med Kennedyrunden, og dette magiske ord skal altså få os til at acceptere det. Det har vi for så vidt heller ikke noget imod; vi vil gøre det uden nogen som helst form for sentimentalitet. Formålet med konventionerne er at gavne de hvedeproducerende og -eksporterende lande i vesten. Fødevarerhjælpen er en meget smuk indskring; men formålet med den er, som der også står i bemærkningerne, at aflaste det kommercielle mar-

[Poul Dam.]

ked for pristrykkende udbud af overskuds-lagre. Det er ikke hensynet til udviklings-landene, men hensynet til hvedeproducen-terne, der ligger bag ved det, og så må vi jo glæde os over, at dette mindre venlige formål dog har en enkelt god virkning.

Kai Moltke: Jeg skal ganske kort give tilslutning. Det er et led i Kennedyrunden, og det giver selvfølgelig samtidig en vis præference til hvedeproducerende stater. Men under de givne former og i forening med de bestemmelser om fødevarerhjælp, som her skal vedtages, kan også vi for vort vedkommende tiltræde forslaget uden udvalgs-behandling.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Der står vist kun tilbage for mig at takke for tilslutningen og for alle de positive be-mærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) be-handling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehand-ling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketings-beslutning om Danmarks ratifikation af tre på De Forenede Nationers konference om rets-ordenen på havet i Genève i 1958 undertegnede konventioner, nemlig konvention om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone, konvention om det åbne hav og konven-tion om fiskeri på det åbne hav og bevarelse af dets levende rigdomskilder samt valgfri

protokol vedrørende tvungen bilæggelse af tvister.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 2353, fremsættelsen i tidenden sp. 1248).

Sagen sattes til forhandling.

Risgaard Knudsen: På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til, at Danmark ratificerer de på De Forenede Nationers konference i Genève den 29. april 1958 underskrevne konventioner om retsordenen på havet.

I bemærkningerne til forslaget er der nærmere redegjort for de tilfælde, hvor man fra dansk side i forbindelse med ratifika-tionen agter at rejse indsigelse over for forbehold, som allerede er taget af andre lande. Jeg er enig med regeringen i, at man i de pågældende tilfælde rejser en sådan indsigelse.

Jeg kan også tilslutte mig, at man fra dansk side ved ratifikationen tager de i bemærkningerne nævnte forbehold. Ved at læse bemærkningerne er jeg således blevet bibragt den opfattelse, at udenrigsmini-steren mener, at der ved ratifikationen af konventionen om fiskeri på det åbne hav og bevarelsen af dets levende rigdomskilder bl. a. bør tages et forbehold fra dansk side, for så vidt angår bestemmelsen i artikel 2 om at bevare havets levende rigdomskilder. Bliver der ikke taget et sådant forbehold, er jeg bange for, at den pågældende bestem-melse vil kunne anvendes til at lægge hindringer i vejen for det danske industri-fiskeri, og det bør efter min opfattelse ikke ske. Fiskeriorganisationerne har også frem-sat et ønske om et sådant forbehold, og dette erhvervsønske mener jeg bør til-godeses.

Hindkjær Pedersen: Forslaget til folke-tingsbeslutning om ratifikation omhandler tre konventioner om retsordenen på havet.